

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3447/2020. (XII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.I.21.489/2019/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó társasház jogi képviselője (dr. Tóth György ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó az egyedi ügyben alperesként vett részt. Az indítványozó 2016. augusztus 20-25. folyamán írásbeli szavazást bonyolított le a társasház egyes ügyeit illetően. Az egyedi ügy felperese nem kapott szavazólapot; általános meghatalmazással rendelkező meghatalmazottja biankó szavazólapot töltött ki. A biankó szavazólap tulajdoni hányadot, nevet és címet nem tartalmazott. A felperes a szavazásra bocsátott szervezeti és működési szabályzat tervezetét (a továbbiakban: SZMSZ-tervezet) nem kapta meg előzetesen.
- [3] A felperes keresetében az írásbeli szavazás során született, szám szerint összesen hét társasházi közgyűlési határozat érvénytelenségének megállapítását kérte. Keresetének a Pesti Központi Kerületi Bíróság a következők szerint adott helyt.
- [4] A bíróság mindenekelőtt arra alapította ítéletét, hogy a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Tht.) szűkszavúan határozza meg a társasházi írásbeli szavazás kereteit, e kereteket a szervezeti és működési szabályzatok töltik meg tartalommal. Ennek fényében megállapította, hogy a felperes sem írásban, sem személyesen nem vette át a szavazólapot, illetve annak mellékleteit, az aláírási ív mellett nem szerepelt az aláírása. A szavazólapon nem volt feltüntetve a felperes neve, címe és tulajdoni hányada, ez pedig a társasházi szervezeti és működési szabályzatába (a továbbiakban: SZMSZ) ütközött. Az SZMSZ-tervezetet a felperes nem kapta meg a szavazásra kitűzött határidőt megelőző, a Tht. 14. § (3) bekezdése szerinti 15 munkanapot megelőzően. Az egyik határozati javaslatához az indítványozó nem mellékelte a Tht. és az SZMSZ által előírt számvizsgáló bizottsági állásfoglalást, véleményt. A határozati javaslatok többsége esetében a csatolt árajánlatok nem voltak alkalmasak az összehasonlításra, a javaslatok nem voltak írásbeli szavazásra előkészítve.
- [5] Az indítványozó fellebbezése nyomán a Fővárosi Törvényszék helybenhagyta az elsőfokú ítéletet. Az indítványozó elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése mellett a per megszüntetését, másodlagosan a felperes keresetének elutasítását, harmadlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását, továbbá mindhárom esetben a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani, illetve a pert meg kellett volna szüntetni, mert a felperesi meghatalmazott meghatalmazása nem terjedt ki sem a keresetlevél benyújtására, sem a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 132. § (1) bekezdése szerinti beadvány benyújtására. Álláspontja szerint a felperes nem hivatkozhatott kizárólag más tulajdonostársat érintő jogsértésre. A Tht. és az SZMSZ vonatkozó rendelkezései szerint nem a szavazólapnak, hanem az írásbeli szavazásra való felhívásnak vannak mellékletei, és maga a szavazólap is a felhíváshoz tartozó melléklet, ezért értelmezhetetlen az a megállapítás, hogy a felperes nem vette át a szavazólapot és mellékleteit. A meghatalmazás a felperes képviselőjét az írásbeli szavazáson való képviselőre is feljogosította, ezért azon a felperesnek nem kellett személyesen szavaznia. A felperes a 2016. október 5-én kelt keresetlevelében nem hivatkozott a szavazási anyag kézbesítésével kapcsolatos érvénytelenségi okra, ezt először a 2018. június 12-i tárgyaláson adta elő, ezért a 60 napos igényérvényesítési határidő miatt ez nem volt vizsgálható. Hasonlóképp nem kifogásolta a keresetlevelben a felperes azt sem, hogy nem kapott SZMSZ-tervezetet. A szavazatszámllálással és a szavazás eredményével kapcsolatos vizsgálatával az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen. Továbbá az elsőfokú bíróság nem foglalt

- állást arról, lehet-e írásbeli szavazás útján határozni a feltett kérdésekben. Az elsőfokú bíróság bizonyítás és indokolás nélkül állapította meg az árajánlatok összehasonlíthatatlanságát. A felperes keresetében a 2016-os és 2017-es hődíj-elszámolások érvénytelenségének megállapítását is kérte, de az elsőfokú bíróság e tárgyban nem döntött, és nem volt megállapítható, elállt-e a felperes ettől a kérelemtől.
- [6] A Fővárosi Törvényszék ítéletének indokolása szerint a 2016-ban kelt keresetlevélből egyértelműen kitűnik, hogy azt a felperesi meghatalmazott a felperes nevében eljárva utóiratként nyújtotta be. A hődíj-elszámolások kérdésében úgy foglalt állást, hogy az arra vonatkozó kérelmet az elsőfokú bíróság nem tekintette önálló kereseti kérelemnek. A felperes ezzel összefüggésben úgy nyilatkozott, eláll a keresettől, ez a téves szóhasználat azonban nem adott okot a per megszüntetésére.
- [7] A törvényszék a felperes által előadott érvénytelenségi okok közül azt tekintette perdöntőnek, hogy a becsatolt szavazólapok úgy kerültek átadásra, hogy azokon nem szerepeltek a tulajdonostársak adatai. Ezt a Tht. alapján az SZMSZ írja elő, mivel az írásbeli szavazás e szabályok megsértésével történt, ezért a közgyűlési határozatok érvénytelenek. A többi érvénytelenségi ok alapján azonban mellőzte az érvénytelenség megállapítását.
- [8] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához. A felülvizsgálati kérelmet a Kúria hivatalból elutasította a Pp. 271. § (4) bekezdés *b*) pontja alapján, melynek értelmében nincs helye felülvizsgálatnak, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre utalással hagyta helyben a társasház tulajdonostársai közösségének szervei által hozott határozatok tárgyában hozott döntéssel szemben. Az egyedi ügyben a másodfokú bíróság nem azonos érvekkel hagyta helyben az elsőfokú ítéletet, azonban a Kúria szerint ennek ellenére teljesült a Pp. 471. § (4) bekezdés *b*) pontjában előírt feltétel, mert ugyan a másodfokú bíróság mellőzte az elsőfokú ítélet indokolásának egyes elemeit, ezeken túlmenően azonban egyértelműen az elsőfokú ítélet indokaival és jogszabályi hivatkozásaival.
- [9] 2. Az indítványozó ezek után nyújtotta be az Alkotmánybírósághoz hiánypótlással kiegészített alkotmányjogi panaszát, melyben az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, XXVIII. cikk (1) bekezdésének, valamint 28. cikkének sérelmére történő hivatkozással kérte a Kúria felülvizsgálati végzésének megsemmisítését – a Fővárosi Törvényszék, valamint a Pesti Központi Kerületi Bíróság ítéleteire kiterjedően.
- [10] A panasz indokolásában az indítványozó részletekbe menően bemutatja a pertörténetet, valamint tételesen kifejti, álláspontja szerint a Pp. és a Tht. mely rendelkezéseit sértették meg a bíróságok eljárásuk során. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok megsértették az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogát, mert nem tettek eleget a kellő alapossgal való indokolás követelményének. A Kúria egyáltalán nem adott számot döntése indokairól, továbbá az első- és másodfokú ítéletek tartalmát iratellenesen és hiányosan ismertette. Sérelmezte, hogy a Kúria annak ellenére állapította meg a Pp. 471. § (4) bekezdés *b*) pontjának teljesülését, hogy a törvényszék az elsőfokú ítélet indokainak jelentős részét mellőzte. Az indítványozó kifogásolta azt is, hogy a felülvizsgálati végzés indokolása nem tér ki a hődíjelszámolások perben elbírálatlan kérdésére, és arra sem, miért nincs helye a per megszüntetésének az indítványozó által előadott okokból. Ezek a mulasztások sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését és 28. cikkét.
- [11] 3. Az Alkotmánybíróság tanácsa az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. E vizsgálat elvégzése során az alábbiakat állapította meg.
- [12] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott bírói döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.
- [13] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését következetesen oly módon értelmezi, hogy arra alkotmányjogi panasz csak a visszaható hatály tilalmának vagy a kellő felkészülési idő követelményének megsértése esetén alapítható [3334/2020. (VIII. 5.) AB végzés, Indokolás [15]]. A jelen ügyben az indítvány a B) cikk (1) bekezdéssel összefüggésben ezek egyikére sem hivatkozik, ezért a panasz e vonatkozásban nem fogadható be. Ugyanebből az okból nem fogadható be a panasz az Alaptörvény 28. cikkére alapított részében sem [pl. 3339/2020. (VIII. 5.) AB végzés, Indokolás [12]].
- [14] Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be.

- [15] Az Alkotmánybíróság a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog alapján történő befogadhatóság kereteinek meghatározása körében rögzítette azt az Abtv. 29. §-ának alkalmazása során követett általános elvet, mely szerint az Alkotmánybíróság nem a felülbírálatra alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}; továbbá az alkotmányjogi panasz „nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközeknek, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [16] A jelen ügyben benyújtott alkotmányjogi panasz indokolása túlnyomórészt azon alapul, hogy az eljáró bíróságok az indítványozó álláspontja szerint a Pp. rendelkezéseinek megsértésével hozták meg a döntéseiket; másfelől pedig azon, hogy álláspontja szerint a Kúria helytelenül alkalmazta a Pp. 271. § (4) bekezdés *b)* pontját. Az előadottak azonban nem indokolják a panasz Abtv. 29. §-a alapján történő befogadását. Az indítványban állított jogsértések olyan kérdésekre vonatkoznak, amelyekre az első- és másodfokú bíróságok kitértek ítéleteik indokolásában, és ennek során nem találták megalapozottnak az indítványozó kifogásait. A bíróságok kifejtették jogi álláspontjukat a meghatalmazás terjedelmével, a kereseti kérelem való túlterjeszkedéssel, valamint a hódíjelszámolásokkal kapcsolatosan, az indítvány pedig nem mutatott rá olyan körülményre, amely a pusztán jogértelmezési vitán túlmutató alkotmányjogi jelentőséggel ruházná fel az ügyet. Hasonlóképp, a Kúria a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasító végzésében kifejtette, miért nem vizsgálható érdemben a felülvizsgálati kérelem, illetve a konkrét esetben miért meríti ki a Pp. 271. § (4) bekezdését az, ha a másodfokú bíróság mellőzi az elsőfokú ítélet indokolásának számottevő részét, egyebekben azonban az elsőfokú ítéletet a benne megfogalmazott jogi indokokkal egyetértve hagyta helyben. Mivel a Kúria formai okok alapján ítélte úgy, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának nincs helye, és ennek jogszabályi indokait megjelölte, ezért az indítványozó által állított további jogszabálysértések vizsgálatára nem volt lehetőség.
- [17] 4. Tekintettel arra, hogy az indítvány nem vetett fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, illetve nem mutatott rá a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre, továbbá egyéb okból nem felel meg a törvényi feltételeknek, azt az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.
- [18] 5. Az indítványozó kérte, hogy az Alkotmánybíróság a jogerős ítélet végrehajtását az alkotmányjogi panasz eljárásának befejezéséig függessze fel. Az Alkotmánybíróság kivételesen, az Abtv. 61. § (1) bekezdésében foglalt körülmények fennállása esetén hívhatja fel a bíróságot a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére, jelen ügyben azonban a visszautasításra tekintettel erről nem kellett rendelkeznie.

Budapest, 2020. november 17.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/865/2020.

